

VERSLAG NR. 7 VAN DE REIS VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO

Het vertrek naar Sicilië

We liggen in Porto Corallo bij de zuidoost punt van Sardinië. We gaan hier onze oversteek naar Sicilië voorbereiden. Als we de eerste haven op Sicilië aanlopen moeten we een afstand van 160 mijl overbruggen, maar een andere optie is Palermo de hoofdstad van Sicilië. Maar dan moeten we wel 200 mijl overbruggen. We willen aan de hand van een weersvoorspelling een dag uitkiezen met een goede wind zodat we zo min mogelijk hoeven te motoren. Op 17 augustus 's ochtends bestuderen we de weersvoorspelling en tot onze grote teleurstelling wordt er voor de hele week nauwelijks wind voorspeld. Dan kunnen we net zo goed gelijk losgooien, wat we dan ook doen. Volgens de Pilot was er een minimarket in Porto Corallo, maar die was inmiddels opgeheven. Dus we vertrekken zonder brood. Dan maar de pakken knackebröd aanspreken. Het was trouwens een dure haven. Euro 60,=/nacht zonder douches en WC's en geen dorp in de buurt. In Nederland klagen we al als we 35,= per nacht betalen voor een goed voorziene haven.

Gastenvlag

De "nationale" vlag van Corsica.

We hebben geen gastenvlag van Italië bij ons en zijn ook niet in de gelegenheid geweest er onderweg één te kopen. Voor Sardinië was dat geen probleem want we hadden de vlag van Sardinië bij ons. Net zoals we in Corsica de vlag van Corsica gebruikten in plaats van de Franse vlag. De Corsicaanse "nationale" vlag dateert uit de dertiende eeuw en zie je overal wapperen. Het hoofd van de Moor is het symbool voor de onafhankelijkheidsstrijd die de eilanden tot in de 19de eeuw hebben gevoerd.

De vlag van Sardinië

De overtocht naar Sicilië

Om zoveel mogelijk te zeilen hebben we ons voorgenomen niet met alle geweld een snelheid van 5 kn te willen halen, niet recht op ons doel af te willen varen en ons ook niet druk te maken of we 's nachts of bij daglicht een haven aanlopen. We vertrekken zonder wind uit de haven, maar al spoedig krijgen we halve wind 3 Bf. Hoera de zeilen kunnen omhoog en we lopen 6 kn. De pret is van korte duur. Na twee uur valt de wind weg. Als er geen wind is heb je weinig keus en dus gaat de motor aan. Voordeel van geen wind is dat je het schip stil kan leggen om te gaan zwemmen. Op het moment dat we dat doen begint het een beetje te waaien en gooien we voordat we overboord springen een stootkussen aan een lijn in het water.

Nelie is overboord gesprongen.

Een heksenketel

Ondanks dat er geen wind is gaat het heftig te keer. Er loopt een chaotische korte deining die schuin vanachter inkomt. Zonder steun van de zeilen zijn we letterlijk een speelbal van de golven. We moeten ons constant vasthouden om niet omver gesmeten te worden. Zo gaan we de nacht in, slapen lukt maar matig. Als je wacht hebt en buiten zit (we hebben trouwens de hele nacht geen schip gezien) kan je genieten van een heldere sterrenhemel. De maan laat zich die nacht niet zien. Ik kom niet verder dan de Grote Beer, de Kleine Beer, de Poolster, Casiopeia en natuurlijk de Melkweg. Ik ben helaas mijn boekje met sterrenbeelden vergeten mee te nemen.

Midden in de nacht komt er een beetje wind en hijsen we de zeilen. We lopen 3 kn en met steun van de zeilen vaart het een stuk prettiger. Helaas na twee uur is het weer windstil en worden we weer heen en weer gesmeten. Tegen de ochtend wordt de deining regelmatig en wordt het varen een stuk rustiger. We kunnen wat bijslapen en ook lukt het om eieren te koken en thee te zetten voor een echt ontbijt. We besluiten om door te varen naar Palermo waar we even na middernacht verwachten aan te zullen komen. Ik heb nu al zin in vers brood. Op de Navtex lezen we een stormwaarschuwing voor het gebied waar

we vorige week voeren. Iets zuidelijker waar we nu zijn is het windstil. Geef me dan toch maar de windstille. De hoge bergen van Sicilië komen in zicht maar we moeten naar Palermo nog zeven uur motoren, tenzij er nog wind komt. Voorgaande verhaal is waarschijnlijk wat saai, maar ik wilde een beeld schetsen waar je op zo een lange overtocht mee bezig bent. Dat is dus niet veel naast wat lezen en puzzelen, alhoewel we dat met die onstuimige golven ook niet lang volhouden en wij vinden het dan ook een lange zit. Ook hebben we weinig foto's gemaakt om het geheel wat te verfreaaien.

Palermo

Om 01.00 's nachts lopen we Palermo binnen en meren af aan de kade van het dieseltankstation. Dan zijn we 's ochtends het eerste aan de beurt. Op de lege kade voor het tankstation lopen allemaal jongelui met rode of witte hoofdlampen door elkaar. Een surrealistisch beeld. Het lijkt wel of ze met filmopnamen bezig zijn. Uiteindelijk blijken het mannen die aan het vissen zijn en bij onze aankomst moeten gaan rennen om hun vistuig in veiligheid te brengen. Na het tanken 's ochtends op zoek naar een ligplaats. Er zijn heel veel jachthaventjes, sommigen bestaan slechts uit één steiger.

Eénsteigerjachthaven van Giovanni.

Wij kiezen de steiger uit van Giovanni Galizzi, waar we acht jaar geleden ook

hebben gelegen. Hij staat al klaar om ons op te vangen. Een vriendelijke man die

Giovanni Galizzi.

makkelijk kan leven van één steiger waar 40 schepen aan kunnen leggen. De steiger is sinds 1860 in beheer van de familie Galizzi en is voorzien van een terras, douches en WC's, waar wij € 60,=/nacht voor betalen.

Inkopen op zijn Italiaans

Als we horen dat de supermarkt Carrefour gratis aan boord bezorgt gaan we direct op pad. Wat een verschil met Ajaccio, waar het bezorgsysteem heel goed was georganiseerd. Daar melde je je met je volle winkelwagentjes bij een balie, waar ze alles in kratten verpakten en zelfs een aparte krat die de koeling in ging. We melden ons weer aan de balie voor de bezorging. Daar krijgen we te horen dat we het in zakken hadden moeten doen. We houden ons van de domme en uiteindelijk komt iemand die zegt dat hij het wel zal verzorgen. Hij haalt een stapel plastic zakken bij een kassa, legt die in het wagentje en geeft het wagentje aan een sjofel gekleed mannetje die er met het karretje vandoor gaat en zegt dat ik mee moet komen. Hij stopt bij een oud gammel Fiatje en begint daar alles in de zakken te doen, die hij vervolgens in zijn kleine kofferbak propt. We zijn benieuwd hoe de druiven, kiwi's, eieren en tomaten dat zullen doorstaan. Hij zegt dat ik mee moet, maar als ik zeg dat ik met de fiets ben

vertrekt hij. Wij op de fiets naar de haven waar we ontdekken dat het moeilijk is om met een auto dicht bij de steiger te komen. Hoe moet dat straks met al die plastic zakken? Even later komt het mannetje eraan met een volgepropt winkelwagentje die we tot bij het schip rijden. Ik geef € 5,= fooi en krijg de indruk dat hij ook niet anders verwachtte. Zo komt alles toch weer goed en zelfs het fruit heeft het goed doorstaan.

Winkelen in Palermo

's Middags gaan we de stad in. Vlak bij de haven staat een groot monument ter nagedachtenis van de slachtoffers van de Maffia en dat terwijl de Maffia het in

Sicilië nog steeds voor het zeggen schijnt te hebben. Ik wil de catacomben bekijken, wat erg indrukwekkend schijnt te zijn en waar ik acht jaar geleden niet aan toe ben gekomen. Nefie wil een bikini kopen. Eerst zoeken we de VVV, die in het hoogseizoen gesloten is. Daarna gewinkeld, bikini gekocht en op een terrasje gezeten. Catacomben moeten dan maar tot morgenochtend wachten. We willen pas om 14.00 vertrekken naar het eiland Vulcano waar we dan de volgende ochtend rond tien uur het anker uit kunnen gooien. Acht jaar geleden waren we daar ook en hebben we omgeven door zwaveldampen een vulkaan beklommen. Terug aan boord neem ik de planning nog een keer door en kom tot de conclusie dat Vulcano een slecht beginpunt is om door de Straat van Messina te varen. Het is

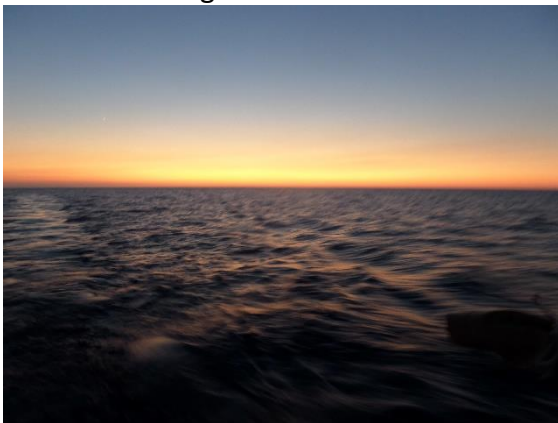
beter om direct van Palermo naar de Straat van Messina te varen. We moeten daar dan overmorgen om 10.00 aankomen om de stroom mee te hebben. Best wel belangrijk want je wilt geen 4 kn stroom tegen hebben. Dat betekent morgen om 10.00 vertrekken uit Palermo. Loop ik weer de catacomben mis.

Vaarbelasting

Het wordt nu tijd om mijn papieren voor Griekenland in orde te maken. Voordat je op Griekse wateren komt moet je je registreren voor de TEPAI, een soort vaarbelasting, die je dan ook betaald moet hebben. Voor ons € 33,=/maand. Ik zit de hele avond achter de laptop en met veel moeite lukt de registratie, maar betalen lukt niet. Later nog maar een keer proberen en anders bij de havenpolitie van de eerste haven in Griekenland betalen. Wat nogal omslachtig schijnt te zijn.

Op weg naar de Straat van Messina

Om 10.00 vertrekken we uit Palermo en halen ons waarschijnlijk een hele dag motoren op de hals omdat we de volgende ochtend om 10.00 voor de Straat van Messina willen aankomen. We moeten dan weer de snelheid van 5 kn maken en de voorspelling is wind 1 tot 2 Bf recht van voren. Later op de dag kan de wind iets toenemen en naar het noorden draaien. In dat geval kunnen de zeilen

Zonsondergang op volle zee.

misschien omhoog. We zien het wel. Het valt tegen. In totaal hebben we slechts een half uur kunnen zeilen. Ik had gehoopt in de donkere nacht de vuurspuwende vulkaan de Stromboli te zien, maar dat is te ver weg. Vroeger was het een bruikbaar baken in zee en komt zelfs voor in de beschrijving van de reis van Odysseus. Het lijkt wel of er geen leven meer in de Middellandse Zee zit. Acht jaar geleden zagen we op dit stuk veel dolfinen, nu geen een. Tien jaar geleden zagen we zelfs tweemaal een walvis, een grote zeeschildpad en veel dolfinen. In de straat van Messina voeren toen speciale boten om zwaardvissen te vangen. Ook die zien we dit keer niet. Zonder wind en met doodtij varen we door de Straat van

Begin van de Straat van Messina.

Messina. Rond 11.00 leggen we aan in de jachthaven van Reggio Calabria, aan de neus van de laars van Italië, en duiken na de lunch het bed in om wat slaap in te halen zodat we 's avonds uitgerust kunnen gaan eten in het restaurant op de kade voor het schip.

Hoera we zeilen (even)

We moeten nu nog langs de zool van de laars voordat we oversteken naar Griekenland. We zijn van plan dat in vier etappes van rond de 60 mijl te doen. Het eerste Griekse eiland dat we willen aandoen is dan Othonoi, vlak boven Corfu. Daar heeft Nelie acht jaar geleden haar camera in een restaurant laten liggen. Je weet maar nooit. We worden wakker

omdat er deining de haven in komt en de Alcedo ligt te rukken aan de landvasten. Hoera wind. Buiten de haven staat er 4 – 5 Bf wind van achteren en zeilend gaan we

bijna 7 kn. Dat mag de hele dag wel zo blijven. Helaas, na twee uur valt de wind weg en is het uit met de pret. Zeil naar beneden en zonnetent weer opgezet. Die kunnen we alleen over de kuip spannen als we niet zeilen omdat de schoot in de kuip zit. Voordeel is dat we nu weer lekker in de schaduw kunnen zitten. Na een half uur staat er weer wind, dus tent afbreken en zeilen hijsen. Dat duurt maar een kwartier en dan laten we de zeilen weer zakken en zetten de zonnetent weer op. Elke keer een hele klus. Volgens Nelie blijf je er jong bij, maar volgens mij slijt je er sneller van. De wind komt niet meer terug en we varen op de motor naar Roccella Ionica waar we om 19.30 de haven binnenvaren. Onderweg ziet Nelie op enige afstand een grote vin traag door het water duikelen. Het lijkt een dwergvinvis, een walvissoort met een lengte van zo'n 7 m. Het eerste levende dier dat we in de Middellandse Zee zien. Halverwege varen we ook een zeilboot voorbij die met de zeilen op een beetje ligt te drijven. Als we de volgende ochtend vertrekken uit de haven varen we haar weer voorbij, nog steeds nauwelijks bewegend. Het kan dus wel zonder motor alleen hebben wij daar schijnbaar het geduld niet voor.

Een echte zeildag

We moeten nu de Golf de Squillace oversteken, een beruchte baai om zijn

plotseling opstekende harde wind. Tien jaar geleden zat ik daar drie uur lang in een zware storm met windkracht 10 Bf. En twee jaar later op de terugweg woei het er ook stevig. Nu hebben we voorlopig nog geen windkracht 1 Bf op de kop. Wel staat er een stevige deining, waar we op de motor tegenin varen. Na twee uur neemt de wind toe tot 3 Bf en besluiten we tegen de wind op te kruisen, De wind wordt stevig, 4 - 5 Bf en draait zodanig dat we hoog aan de wind onze geplande ankerbaai kunnen bezeilen.

Eindelijk schuim voor de boeg.

Anker achter een rots

Het wordt een prachtige zeildag en we laten het anker vallen in een baai achter kaap Rizutto, 15 mijl onder Crotone. Heerlijk in een mooie rustige baai zwemmen en uitrusten. Snorkelend zie ik dat het anker vastzit achter een rots, dat kan morgenochtend met ophalen wel eens problemen geven. We hopen dat het rustig blijft, want vannacht gaat de wind draaien en blaast dan de baai in. Morgenochtend vertrekken we om 05.00 om de 80 mijl te overbruggen naar Santa Maria di Leuca, de laatste haven in Italië, vanwaar we over willen steken naar het Griekse eiland Othonoi.

Overtocht naar Griekenland

Vannacht heb ik me bedacht en stel ik aan Nelie voor om direct over te steken naar Othonoi, slechts 45 mijl langer. Dan moeten we de nacht doorvaren, maar zijn

we een dag eerder in Griekenland en missen we een korte overnachting in een oninteressante haven. Dat gaan we doen. We halen het anker op dat achter een rots blijft hangen. Gelukkig heb ik gisteren de neuringlijn aan het anker vastgemaakt en daarmee trek ik het anker los. De neuringlijn is nog een experiment, misschien toch maar blijven gebruiken. Na twee uur motoren staat er wind 3 Bf en kunnen we hoog aan de wind op ons doel afvaren. Nu maar hopen dat het zoals gisteren de hele dag blijft waaien. Nee dus, na drie uur is de wind weer weg. Voordeel dat we nu het zonnetentje weer op kunnen zetten en in de schaduw zitten. De rest van de overtocht blijft het windstil en varen we op de motor tot we bij het gloren van de opkomende zon het eilandje Othonoi zien liggen.

We naderen Othonoi

De Griekse gastenvlag kan gehesen worden.

Othonoi

We vinden een goede plek aan een grote betonnen kade met RVSborders die ooit met EU geld werd aangelegd. Acht jaar geleden lagen we daar gratis en waren de palen voor water en elektriciteit kapot. Inmiddels zijn die gemaakt en betalen we € 30,- per nacht aan de havenmeester, een met 60 jaar gepensioneerde professor van MIT in Amerika die teruggekeerd is naar het goede relaxte Griekse leven. Hij woont het hele jaar op het eilandje waar 's winters slecht 200 mensen wonen. 's Zomers leeft er een veelvoud aan mensen en zijn er 5 restaurantjes en een supermarktje. Het is een prachtig eilandje, waar we misschien twee dagen blijven liggen omdat er de komende dagen harde wind wordt voorspeld.

Aan de kade in Othonoi.

Tot zover dit reisverslag. Het volgende en laatste verslag zal gaan over de tocht van Othonoi naar Lefkas (100 mijl), waar het schip op het droge gezet gaat worden en waar ik de vaarbelasting in orde moet zien te krijgen. En dan maar hopen dat MartinAir nog vliegt op Preveza vlakbij Lefkas en dat er plaats is aan boord. Er schijnen steeds meer restricties te komen op het reizen tussen Griekenland en Nederland.

Terwijl Fred slaapt geniet Nelie van een mooie zonsopkomst.

De mooie kust van Calabrië met een strand langs de hele kust.

Dezelfde kust ontwikkeld voor het toerisme. Toerisme is een zegen voor Calabrië wat één van de armste streken van Italië is. Maar mooier wordt het er niet van.

Zo helder is het water in Othonoi haven.